

Zending - ver af.

Liturgiesuggesties:

Zingende Gezegend 51: 1-3

Psalm 150: 1 en 3 (OB)

Psalm 119: 40

Psalm 117

Schriftlezingen: Mattheüs 24: 1-11 en Mattheüs 28: 16-20

Gezang 476: 3 en 4

Na verkondiging: Gezang 314: 1-4

Opwekking 123

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Kent u hem?

Onze Zendingskalender?

Misschien hangt hij wel ergens bij u thuis.

In de huiskamer of in het toilet.

Of zoals hier in de kerk ... in de kerkenraadskamer.

Ieder jaar - in december - wordt hij aan ieder gezin van onze kerken toegezonden.

In Doorgeven ... het Informatieblad over zending, evangelisatie en hulpverlening.

Ik heb hem de afgelopen week nog eens doorgebladerd.

Prachtige foto's.

Een heleboel informatie.

Over zendingsgebieden ver weg en over zending dichtbij.

Over zendelingen en over bijzondere zendingswerkers.

Bert en Monique Dijkstra worden genoemd.

En Kees en Aletta Stout - die komen vanavond iets vertellen over hun werk als bijbelvertalers.

Weet u trouwens hoe het allemaal begonnen is?

De zending van onze Christelijke Gereformeerde Kerken?

Het begon in maart 1928.

In die maand begon ds. Arie Bikker zijn werk als zendeling van onze kerken op Celebes in het toenmalige Nederlands Indië.

1928 - da's bijna 75 jaar geleden.

Als je na gaat wat er allemaal in die drie kwart eeuw gebeurd is ... moet je wel onder de indruk komen van hoe de Geest van Pinksteren ook vandaag nog werkt.

Het begon met één zendeling.

We tellen er anno 2001 inmiddels ... tien!

En dan zijn er ook nog zo'n twintig bijzondere zendingswerkers.

In dienst van een zendingsorganisatie, maar uitgezonden door één van onze kerken.

Bijna 75 jaar Christelijke Gereformeerde Zending..

Hoe lang kan / moet het nog doorgaan?

Wanneer zal het einde gekomen zijn?

*

Mattheüs 24 vers 14, broeders en zusters, jongens en meisjes, geeft daar (vanmorgen) een duidelijk antwoord op.

"En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn."

Het einde van het zendingswerk zal gekomen zijn ... als het evangelie van het Koninkrijk gepredikt zal worden in de gehele wereld!

Hoe ver we daarmee zijn?

Héél ver! 95% van de wereldbevolking - las ik ergens - kan nu al beschikken over een Bijbel of een bijbelgedeelte in de eigen taal.

95% ... rest ons dus nog 5%.

Het einde komt in zicht.

Het einde van al het zendingswerk van onze kerken.

*

Maar waar een einde is, is ook een begin!

Mag ik u, broeders en zusters, jongens en meisjes, (vanmorgen) in vogelvlucht even meenemen door onze zendingsgeschiedenis.

In het jaar onzes Heren 1905 ... nam onze Generale Synode het principe-besluit: "dat het zendingsbevel van onzen Heere en Heiland te duidelijk is, dan dat onze Kerk zich daaraan zou kunnen of mogen onttrekken."

De motivatie was er.

Het geld was er niet.

Misschien dat het daarom nog meer dan 20 jaar moest duren voordat de eerste zendeling kon worden beroepen.

Ik zei het zojuist al: die zendeling was de toen nog onbekende kandidaat Arie Bikker.

In het jaar daarop door de kerk van Hilversum uitgezonden en in maart 1928 daadwerkelijk met het zendingswerk begonnen.

Een kwarteeuw nadat de eerste aanzet tot het zendingswerk was gegeven!

Er zullen onder ons zeker zijn die ds. Bikker nog van vroeger kennen.

Ik zie hem nog staan op de preekstoel met een bandrecorder om ons een indruk te geven van een kerkdienst in Toradja-land.

Drie jaar later, in 1931, werd het gezin Bikker gevolgd door ds. Geleijnse en de zijnen ... uitgezonden door de kerk van Hoogeveen.

In Mamasa, het zuid-oostelijke deel van Midden-Celebes, in het toenmalige Nederlands Indië ... is ons zendingswerk onder de Toradja's begonnen.

Pionierend, primitief.

Ik las ergens wat ds. Bikker schrijft over een avondmaalsviering:

"We dronken den wijn uit glazen, het brood lag op een glazen blaadje, terwijl we onze gaven offerden in een lepelvaasje.

Maar wanneer het hart mag gelaafd worden met de geestelijke spijs en dranken, dan struikelen we niet over uitwendigheden."

Zó is, broeders en zusters, jongens en meisjes, het zendingswerk van onze kerken begonnen.

We gedenken de pioniers die met veel inzet, geduld en volharding dat werk in eigen kerken aan de orde hebben gesteld, het vuur van de 'zendingssijver onder ons (kerk-)volk' hebben ontstoken en aangewakkerd, ... en de middelen hebben gezocht en gevonden ... om de zendingroeping concreet gestalte te geven.

Nú is er op Celebes een kerk van meer dan 80.000 leden.
De Geraja Toradja Mamasa is wat ledenaantal betreft ... groter dan onze eigen kerken.
De dochter is volwassen geworden. Zij is nu onze zústerkerk!

*

Na het begin is er natuurlijk ook een vervolg.
Ná 1950 was het niet langer mogelijk om nog zendingswerkers naar Indonesië te zenden.
Een aantal van u weten wat voor een toestanden er in Indonesië zijn geweest ná het einde van de 2e wereldoorlog.
Zendingssdeputaten zochten een nieuw werkterrein.
Het werd tenslotte Venda - in het uiterste noord-oosten van Transvaal in Zuidafrika.

In augustus 1962 werd ds. M. Rebel uitgezonden om het terreinwerk te verzorgen.
Een gebied zo groot als de provincies Groningen en Friesland samen.
Nu werken in Venda en Kwandebèle vier missionaire predikanten en hun gezinnen.

Ach, broeders en zusters, jongens en meisjes, er valt veel over de zending te vertellen.
Over de zegen en de vrucht op het werk onder mannen, vrouwen en kinderen.
Maar u zou allemaal nog eens de kalender of een gedenkboek moeten lezen over 'onze' zending.

*

Bijna 75 Jaar Christelijke Gereformeerde Zending.
Hoe lang nog?
Hoe lang geeft de HERE ons nog de tijd om aan zending te doen?
Ik zei het u, broeders en zusters, jongens en meisjes, al in het begin van de preek:
Het einde van de zending zal gekomen zijn als het evangelie van het Koninkrijk gepredikt zal worden in de gehele wereld.
De Here Jezus zegt het Zélf, in zijn preek over de laatste dingen:
"En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn."
En-dan-zal-het-einde-gekomen-zijn!
Het einde!

Aan alles komt een einde.
Aan ons leren en studeren komt een einde.
Aan ons zwoegen en werken komt een einde.
Aan ons gemeente-zijn komt een einde.
Aan ons leven komt een einde.

*

En-dan-zal-het-einde-gekomen-zijn!

Wanneer de Here Jezus deze woorden spreekt, is Hij op weg naar zĳn einde.

De schriftgeleerden en Farizeeën zoeken een manier om een einde aan zĳn leven te maken.

In een felle preek - die aan dit tekstgedeelte voorafgaat - heeft Jezus hun zelfgenoegzaamheid, aan de kaak gesteld.

Zeven keer klinkt uit Jezus mond:

"Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars..."

Dan keert Jezus hen de rug toe.

Hij gaat de tempel uit en vertrekt.

"En zĳn discipelen kwamen tot Hem om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen.

En Hij antwoordde en zeide tot hen: Ziet gij dit alles niet?

Voorwaar, ik zeg u, er zal hier geen steen op den anderen gelaten worden, die niet zal worden weggebroken."

Hebt u, broeders en zusters, jongens en meisjes, wel eens een tekening van de tempel uit Jezus tijd gezien?

't Is indrukwekkend.

Denk alleen maar aan dat kleine stukje dat is overgebleven en dat we de Klaagmuur noemen.

Van die prachtige, indrukwekkende tempel ... het huis van God op aarde ... zal geen steen op de andere blijven.

Het zal een puinhoop, een ruïne worden.

Wat de Here Jezus profeteerde is ook daadwerkelijk uitgekomen.

In het jaar 70 wordt Jeruzalem - inclusief haar tempel - met de grond gelijk gemaakt.

De Romeinse legers dan hebben het laatste verzet van de Joden gebroken.

Het hart van het Joodse geloof, van het Joodse leven is uit haar lichaam

weggesneden.

Jezus' profetie komt uit.

Er is geen tempel meer in Jeruzalem.

En eigenlijk dat kan ook - na kruis en hemelvaart van de Here Jezus - niet meer.

Golgotha's kruis betekent het einde van alle bloedige offers.

De hemelvaart betekent dat God voortaan vanuit de hemel met zĳn volk omgaat.

Geen tempel meer in Jeruzalem ... maar een tempel van ons lichaam, waar Gods Geest in woont.

Geen tempel meer in Jeruzalem ... want het heil dat God uit genade aan mensenkinderen geeft ... blijft - na Goede Vrijdag en Hemelvaart - niet beperkt tot de Joden.

Het moet de wereld in.

Het moet aan alle volken worden gepredikt.

Op de Olijfberg krijgen 11 discipelen de laatste instructies van hun Meester:

"Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen ...
En zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld."
Een opdracht en een bemoediging.
En daar gaan ze dan, twee aan twee, ... de wereld in.
"Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld."
Voleinding ... weer het woord: einde.
De volheid van het einde.
Het einde van het einde.

De discipelen willen natuurlijk graag weten ... wanneer dat einde zijn zijn.
En ze vragen hun Meester: "Zeg ons, wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld."

Dat is natuurlijk ook een vraag, broeders en zusters, jongens en meisjes, die ons treft.
Wanneer zal het einde zijn?
Wanneer zal onze Here Jezus Christus weerkomen?
Wanneer zal het einde van de wereld zijn?

Het gaat in dit bijbelgedeelte over wat wij ... de laatste dingen noemen.
Met een moeilijk woord heet dat: eschatologie.
Het eschaton is het einde.
De Bijbel is daarover op verschillende plaatsen ... heel duidelijk.
De rampen die de wereld treffen ... zullen toenemen.
Steeds vaker zullen we in de krant en op de t.v. geconfronteerd worden met oorlogen en geruchten van oorlogen, hongersnoden en aardbevingen.
Natuurlijk, die zijn er vanaf het begin van de wereld ook al geweest.
Maar in het laatst der tijden zijn ze intensiever en omvangrijker.
Ze zijn sterker in concentratie en breder van omvang.
Kwamen er vroeger 100.000 mensen om bij een hongersnood; vandaag de dag sterven 50.000 kinderen per dag aan honger en ondervoeding.
Waren er vroeger 100.000 mensen betrokken bij een oorlog, ... in de oorlogen op de Balkan sneuvelden miljoenen mensen.
De aantallen nemen toe.
En steeds vaker worden we opgeschrikt door natuurrampen.
Iemand schrijft: 'Kennelijk zullen we in dat alles de hand van God hebben op te merken. ...
De toename van oorlogen, het vóórkomen van natuurrampen en van hongersnoden wijst er op dat God zijn oordelen over de wereld zendt.
Ondanks de voortgang van wetenschap en techniek zal de mens deze rampen niet kunnen voorkomen.'
(WHV, Tussen Tekst en Preek, p.77v)

In zijn preek over de laatste dingen, broeders en zusters, jongens en meisjes, wordt de Here Jezus heel concreet.
Als teken van het einde der tijden zal de kerk worden vervolgd.
Christenen worden gehaat om de naam van Jezus Christus. Mensen worden overgeleverd en zullen worden vermoord.

Men zal zich heviger tegen het evangelie verzetten ... naarmate het einde dichterbij komt.

We hoeven ons, broeders en zusters, jongens en meisjes, niet wijs te maken ... dat dat aan onze huisdeuren voorbij zal gaan.

In ons land mag er dan nog een grote mate van godsdienstvrijheid zijn ... maar tegenwoordig kun je als kerk, als gelovige, lang niet alles meer zeggen.

De christelijke ambtenaar van de burgerlijke stand van Leeuwarden dreigt ontslag boven het hoofd.

Uit principiële - christelijke - overtuiging kan zij geen medewerking verlenen aan het homohuwelijk.

Om een voorbeeld aan te nemen?

Ik vraag me wel eens af:

Waarom schaam je je om in je dagelijks leven voor je christen-zijn uit te komen?

Omdat je bang bent ... dat het je relatie met die ander zal schaden.

Dat je er - binnen de kortste keren - uitligt.

Dat je kinderen niet meer bij je over de vloer zullen komen.

Vervolging, verachting, haat.

Maar ook ... verleiding!

Jezus waarschuwt zijn discipelen met de woorden: "Ziet toe, dat niemand u verleide!

Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden."

Verleiding.

Misschien is dat wel de grootste verzoeking die de duivel uit zijn toverhoed heeft gehaald.

Verleiding ... door valse profeten.

Door valse dominees.

Die het evangelie niet recht meer snijden.

Die de wet van God aanpassen aan de tijd.

Abortus ... waarom niet?

Homosexuele relaties ... ach de Bijbel is toch maar een cultuur- en tijdgebonden boek.

Euthanasie ... een mens mag toch zelf wel over z'n leven beslissen...

Opstanding uit de doden ... ach doe niet zo eng ...

We zien in andere kerken hoe mensen het gewoon niet meer weten.

Hoe ze uit het lood geslagen worden door valse profetie.

Die is tekenend voor de eindtijd.

Valse profetie. Verleiding ... binnen de Kerk.

Maar ook van daarbuiten.

Hoeveel gebrokenheid is er nú al niet ... in gezinnen en families!

Er groeit een geslacht op van kinderen die met geen stok meer naar de kerk te krijgen is.

Ik denk trouwens ook niet dat dat met een stok moet.

Maar u begrijpt wat ik bedoel.

Het is al lang niet meer zo dat grootouders, ouders en klein-kinderen samen nog naar een kerk gaan.

Laat staan ... naar één en dezelfde kerk.

Broeders en zusters, jongens en meisjes, we staan soms machteloos.
Bidden ... ja, dat kunnen we.
Maar wat zou je graag willen ...

En ook de liefde zal verkillen.
We zien het om ons heen. de wetsverachting neemt toe.
Om 7500 gulden wordt een baby ontvoerd uit een ziekenhuis.
Om 25.000 gulden worden twee mensen doodgeschoten en twee gevaarlijk verwond.
De liefde verkilt.
Je kunt voor 100 gulden een half uur liefde kopen.
Het wordt ons voor een habbekrats aangeboden in de bladen van de supermarkt.
En op internet kun je helemaal gratis - als je wilt - aan je trekken komen.

In wat voor een tijd leven we?
In de eindtijd.
In het laatste der dagen.
"En dan zullen velen ten val komen ..."
"Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden."
Volharding. Volhouden.

Volharden, letterlijk: eronder blijven staan.
Als een pijler van een grote brug.
Het zwaarste verkeer raast er overheen, maar de brug blijft staan. Waarom?
Omdat er pijlers onder staan ... die de brug vastheid bieden.

Zo'n pijler rust op een bodem, op een stevig fundament.
Pijlers die in het water zweven ... houden geen brug in stand.
Volharding.

Hoe stevig is, broeders en zusters, jongelui, uw en jouw fundament?
In onszelf hebben we geen vastheid.
Het fundament van ons geloof is ... Gods beloften in Jezus Christus.
Daarop moeten wij rusten.
Daarop moeten wij ons houvast zoeken.
U begrijpt, dat gaat niet vanzelf.
Daar is geloof voor nodig.
Geloof in het volbrachte werk van Jezus Christus en geloof in de toekomst van God.
Als Christus in ons blijft en ... wij in Hem, ... houden we het tot het einde vol.
Dan zullen we ... behouden worden / zalig worden.
Alle zonden en de macht van de duivel en de dood zullen dan zijn weggedaan.

Volharding. Dat is ten diepste een zaak van genade.
Het is ten volle vertrouwen op Jezus Christus, het fundament van ons geloof.
Het is door Hem vastgehouden worden en zo zelf stevig zijn om de brug te blijven dragen.

"Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden.
En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis, en dan zal het einde gekomen zijn."

*

Aan alles, broeders en zusters, jongens en meisjes, komt een eind.
Aan het einde van ons leven.
Aan het einde van de wereld.
Aan het einde van de preek.

Bijna 75 jaar Christelijke Gereformeerde Zending.
We vragen daarvoor vandaag - op deze zendingszondag - even wat extra aandacht.
Op de één of andere wijze bent u, ben jij wel bij betrokken bij het werk van onze zending.
Want de zending vraagt om aandacht.
Om uw liefde, om uw betrokkenheid, om uw voorbede en uw financiële steun.
Zending.
Dat is iets van ons samen.
Van ons allemaal.
Dat is iets waar we samen verantwoordelijkheid voor dragen.
Samen ... met het oog ... op het einde.
Want ook die 5% die nog overblijft ... moet het evangelie van het Koninkrijk horen.
Ook die 5% moeten hun knieën buigen voor de Here Jezus.

Het evangelie wordt gepredikt ... tot een getuigenis.
Straks als de dag van Christus' wederkomst aanbreekt zal er getuigd worden.
Het lijkt wel een rechtszitting.
God spreekt zijn oordeel uit.
Wat zal het getuigenis zijn over ons leven ... was het vóór of was het tegen Jezus Christus?
Was het vóór of was het tegen Gods wil?

In dit aardse leven valt de beslissing voor het oordeel straks.
Wij bidden om de wederkomst ...
Maar we bidden ook ... dat de HERE nog veler harten wil bekeren ... dichtbij en ver weg ... in ons gezin en op de zendingsterreinen.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Haarlem 24 juni 2001

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !